

Луць степовий - невеликий луць із звуженими на кінцях крильми, за розмірами займає проміжне значення між польовим і луговим лунями.

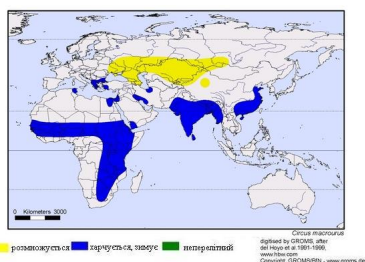
Самець дуже світлий (найсвітліший з лунів), верх - світло-сизий, низ - чисто-білий. По краю крила немає темно-сизої смуги, як у польового луня. Надхвістя біле, але не яскраве, з легкою рябизною. На хвості нечіткі поперечні смуги більш темного сизого кольору, ніж фон, крім центральної пари рульових. Очі жовті.

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({}); Самка зверху бура. Низ тіла світлий. На шиї і грудях по світлому фоні розкидані великі бурі плями. Низ крил здається темним за рахунок бурих плям, які повністю покривають світлий фон. На світлому фоні крила знизу чітко видні дві темні смуги - крайня і центральна, яка зливається в темний фон поблизу тіла. Крайня смуга значно ширша від центральної. На хвості знизу видно дві темні смуги, при чому вершинна найбільш чітка і широка. Надхвістя біле, однак біле поле вузьке з рябизною. Лицевий диск чіткий: від дзьоба через око йде чорна смуга, яка змикається в області вуха з бурим ободом нижньої частини лицевого диска; під оком чорна смуга оточена білим ободом, який йде від дзьоба до вуха, а над оком яскрава біла брова. "Нашийник" значно більш чіткіший, ніж у самки польового луня. Очі жовті.

Маса самців - 0,3-0,5 кг, самок - 0,4-0,6 кг, довжина - 43-53 см, крило самців - 32,2-36,0 см, самок - 35,0-39,3 см, розмах - 95-120 см.

Крики **луня степового** - гугнявий писк, крик хвилювання самця - уривчасте затягування в кінці, самки - серія уривчастих криків, що швидко повторюються.

В Україні гніздиться всюди (за винятком Кримських гір та Українських Карпат). Зустрічається взимку на півдні степової зони. В загальному ареал проживання луня степового охоплює Євразію - від пониззя Дунаю до Забайкалля та Північно-Західної Монголії. Зимують у Південній Азії, Східній та Південній Африці.

Найчастіше будує гнізда серед заростей очерету та іншої водно-болотяної чи солончакової рослинності, вибираючи більш сухі ділянки, на відміну від очеретяного луня. Рідше спостерігається гніздування на степових схилах або в рівному степу, серед ковили поблизу вологих біотопів.

В лісовій зоні гніздиться подібно до польового (*Circus cyaneus*) і лугового (*Circus rufargus*) лунів, влаштовуючи гнізда на вирубках в заростях малини або кропиви, на посівах багаторічних - серед заростей малини в завалах, утворених в ході розчистки полів, або ж серед високих трав.

В кладці 3-6 яєць, звичайно 3-4 яйця. Забарвлення яєць біле, дуже рідко з дисперсно розкиданими по фоні охристими або бурими крапками.

Обоє батьків активно захищають гніздо, імітуючи атаки на людину, виходячи з піке іноді в декількох десятках сантиметрів від голови.

Для степових лунів, так як і для лугових (*Circus rufargus*), характерні концентровані поселення з 2-10 пар, які гніздяться на відстані 50-100 м одне від одного. В густих гніздових угрупованнях відстань між гніздами різних пар варіює від 100 м до 1,5 км, складаючи звичайно 500-600 м, в менш насичених місцях проживання - від 1,5 до 10 км, звичайно 3-5 км.

ПІДБІРКА ФОТОМАТЕРІАЛІВ

ПІДБІРКА ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ

Політ степового луня.

<https://www.youtube.com/watch?v=hMcnaGeUTpI>

Аматорське відео зі степовим лунем.

{youtube}ngz1U4yozM8{/youtube}

Кілька кадрів "прогулянки" луня степового.

{youtube}6rd4-pwoZvw{/youtube}

Лунь степовий в Інсбруці.

{youtube}z_EI984zV1U{/youtube}

{jcomments on}